Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36519
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

tionem n̄ m̄ n̄ regnasse perem. s; nec fuis
se quide ar tam quodamm̄ tam tunc ꝓpe
illis fuisse uidet quod tam facile ꝓsuasu
est. qd̄ tam festinant̄ intrauit. Q uod u
aliud admonebat q̄m & ipsam quoq; per
cari pena & si nec d̄u messe corpibus u
tunc uelud ꝓforibus esse qui dixit. Inq
cumq; die comederitis deligno scientie
bom & mali morte moriemini. Fel
pinde exspectatio & beata spes n̄ra quo
tam longe gloriosie futura ē resurre
tio q̄m fuerit ꝓma ꝯdicio. ut nec culpa
omnino nec pena. nec malu scilicet
nec flagellu. aut regnet aut habitet
aut regnare iam uel habitare aliqndo
possit inanimab̄ aut corporib; n̄ris.
Non accedet inq̄t adire malu & flagel
lu n̄ appinqb̄ tabnaclo tuo. H empe nul
tam remotum. quā quod adesse ult̄
n̄ potest. S; quid agim̄ fratres. Ve
rere deꝑhendi. Nempe horam hanc
magnus ille & cōmunis abbas nos
ter & uest̄ non uacationi sermo
nū. s; operi manuū n̄ra noscitur
assignasse. Puto tam ignoscet facile:
ꝑsertim n̄ immemor religiose firm
dis illius qua romanū olim tbus an
nis ei inspectu posito ministrauit.
Pie siquide ut legim̄ pars sui octis
furabat horas. & quē sibi admandu
candu subripe poterat certis dieb̄
benedicto panē ferebat. Et ego qd̄e
n̄ dubito fres pluribus qui inter nos
sunt habundantiorem spiālitū deli
carū suppetere copiam. s; quod nob̄
ꝯmunico. n̄ surripio m̄. Q uin im
mo & securius & suauī ꝯcēd illud sit
qd̄ dns donat sumo nobiscum. H er
eni aumona hec distribuendo
minuit. s; auget potius ministran
do. Verumtamen qd̄ aliqndo nobis
loquim̄ ꝑter ꝯsuetudinē ordinis
nri. n̄ nīa id agim̄ ꝑsumptione
s; deuoluntate ueneabilū fratrum
& coabbatū n̄rōr. qui id nobis etiam
mungunt. quod in s quide passim
nolunt omino licere: Nempe aliā
m̄ rationē & singularem necessita
tem nouerunt. Neq; enim m̄ loque
rer nobis. si possem laborare nobis
cum. Illud nobis forte efficaci uerbu
habet s; & ꝯscientie mee magis ac
ceptum. Ceterū q̄ndo id m̄ peccatis
meis exigentib̄. & onerosi hui ut
ipsi scitis tam multiplici infirmitate
corpis. & ipsa quoq; tempis necessi
tate negat̄ utinā dicens & n̄ faci
ens mr̄ regno dei uel minim̄ merax
inuenir. De primo visu. Beat̄ uir.

Beatus uir qui n̄ abiit in cōsi
lio impiōr. Pu sunt qui m̄dim
credunt & ipsum colunt. sit
eni pietas cult̄ dei. hic aū cul
tus mībus ꝯsistit fide spe caritate:
que sunt inuisibilia. Hic tbus ca
rent impii. qui deū non colunt.
& quōr consilium ē inuisibilia inuisi
bilibus. terrena celestib; ꝑponere
hic caput & ꝑnceps ē diabolus. qui
primus a pietate recessit & impi facē
etiam homines in paradyso positos
a beade pietate fraude sua deiecit
uolens eos habere socios sui erroris
& participes iniquitatis. Ille eni
eā eiam seduxit & pillam uiri
sibi subdidit. Similit adhuc de
mon suggerit carni. caro spiū &
fit impiōr consiliū. Dicunt enim s
inuicem. Omniū n̄rm sit unum
marsipiū. Ponunt eni in memoria
quasi in marsipio q̄sq; obolu suum
demon scilicet suggestionē caro
delectationē spe consensum. Inde
tamq̄ de symbolo. compant sibi
uicium operemē caro quide obis
tionē igne scilicet q̄ n̄ extinguit.